

Det britiske Imperium er nu totalt afsløret; Det må knuses! Helga Zepp- LaRouche i Nyt Paradigme Webcast, 15. marts 2018

Der er mange spørgsmål, vi bør diskutere, og mange ting, vi bør gøre, for det image, folk har af Vesten, er virkelig noget, folk bør tænke over. Hvordan kan det være, at det kommunistiske Kina, som er et socialistisk land, baseret på socialisme med kinesiske karaktertræk, som de siger – hvorfor klarer dette land sig så meget bedre end Vesten? Det bør give stof til eftertanke. Hvad er der i vejen med den neoliberale metode, et system, der forårsager svælget mellem rig og fattig at blive større hele tiden? I alle europæiske lande, og dette reflekteredes også i valget af Trump, væmmes mange mennesker fuldstændig ved den politiske klasse, med klassen af direktører, med bankfolk, med akademikere, og føler sig ikke længere repræsenteret af disse institutioner, hvilket er meget farligt, for i Europas tilfælde giver det grund til, at der vokser nogle virkelig meget farlige, eller i det mindste problematiske, partier og organisationer frem.

Så, manglen på fornuft afføder monstre, som Goya så klart påpegede i sine tegninger.

Folk bør begynde at blive aktive, for man kan ikke sidde passivt i et paradigmeskifte som det, vi oplever på dette tidspunkt.

Storbritanniens udenrigsminister Boris Johnson beviser, han er den mest imperiale og den mest sindssyge

16. marts, 2018 – Storbritanniens udenrigsminister Boris Johnson har den 16. marts givet en »eksklusiv« kronik til den store Pariseravis, *Le Parisien*, om mordforsøget på Skripal. Han skriver: »Jeg fortolker denne hændelse som en yderligere demonstration af præsident Vladimir Putins farlige opførsel. Den røde tråd, der forbinder [Skripal] forgiftningen i Salisbury med annekteringen af Krim, cyber-angrebene mod Ukraine, udspioneringen af Bundestag, russernes indblanding i flere europæiske valg; det er Kremls foragt for grundlæggende, internationale regler.« Han fortsætter, at Ruslands opbakning af Syriens præsident Bashar Assads angivelige brug af kemiske våben viser, at Rusland er ansvarligt for Skripal-angrebet.

Til BBC himlede Johnson op om, at det var »overvældende sandsynligt«, at Putin personligt havde beordret Skripal-angrebet; så gik han over gevind, selv for ham: »Vi har intet imod selve russerne. Der er ingen russofobi som resultat af

det, der finder sted. (!) Vi har et skænderi med Putins Kreml og med hans beslutning – og vi mener, det er overvældende sandsynligt, at det var hans beslutning – at beordre brugen af en nervegift i Det forenede Kongeriges gader.«

Og hvorfor så efterlade et »fingeraftryk« som Novichok, blev han spurgt? »Der er en grund til at vælge Novichok«, sagde han. »I sin åbenlyse væren russisk sender denne nervegift et signal til alle, der overvejer dissidens i den intensiverende undertrykkelse i Putins Rusland«, svarede han BBC. »Budskabet er klart: Vi vil finde jer, vi vil fange jer, vi vil dræbe jer – og selv om vi vil benægte det med et hånligt smil på læberne, så vil verden uden for enhver tvivl vide, at Rusland gjorde det.«

Foto: Storbritanniens udenrigsminister Boris Johnson (venstre): »Overvejende sandsynligt«, at Putin personligt beordrede Skripal-angrebet.

Russisk repræsentant til OPCW sønderriver UK's løgne

16. marts, 2018 – Alexander Vasilievich Shulgin, permanent russisk repræsentant til Organisationen for forbud mod kemiske våben (OPCW), rev de britiske løgne om Skripal-sagen i stumper og stykker. »Der er mange muligheder, og de er alle forklaret i konventionen. Vi håber, vi kan komme til en forståelse, få en dialog med vore partnere og klarlægge denne situation«, sagde han høfligt. Han afslørede dernæst, at Rusland aldrig har udført nogen research af den såkaldte Novichok-gift, alt imens både USA og briterne har. »Det er helt igennem muligt, at dette stof kunne have været brugt fra deres arsenaler, fra

deres lagre«, sagde Shulgin.

»Mit gæt er det følgende: Storbritannien kan ikke give os de reelle beviser på og bekræftelse af de påstande, som de fremfører over for os. Vi er parat til en meningsfuld dialog; vi har brug for klar viden om, hvad det er, vi beskyldes for, og hvad det er baseret på, og for at få adgang til de prøver, der blev taget fra scenen i Salisbury.«

Dernæst gik han i kødet på briternes historie for dødbringende løgne. »Vore britiske partnere mener, vi skal tage deres ord for det. Som om alt allerede er blevet defineret af de største eksperter, så bare acceptér vores ord. Men jeg spørger, hvorfor skulle vi stole på briterne? Har vi ikke eksempler på, at højtplacerede, britiske repræsentanter har omgåedes sandheden lemfældigt, for at sige det mildt?« sagde Shulgin.

Han tilføjede, at Moskva gentagent har anmodet London om at give dem beviserne, men kun har modtaget uforpligtende svar. »Lad os håbe, vore britiske partnere får nogle nøgterne øjeblikke og kommer til en forståelse af, at det er nødvendigt at bevare roen uden gensidige beskyldninger og med gensidig respekt«, sagde han.

Foto: Alexander Shulgin har været permanent russisk repræsentant til OPCW siden oktober, 2009.

Det britiske Imperium er nu totalt afsløret; det må

knuses !

Leder fra LaRouchePAC, 15. marts, 2018 – I sin ugentlige webcast i dag advarede Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche rammende om, at den britiske operation imod Rusland, der i denne uge eskalerede med Londons anklager om, at Moskva er ansvarlig for forgiftningen med nervegas af den russiske MI6-dobbeltagent Sergei Skripal og hans datter, »lugter langt væk«. Dette er en »utrolig provokation« mod Rusland, sagde hun, men det er direkte relateret til det faktum, at Det britiske Imperium og dets efterretningstjenester er blevet totalt afsløret og svækket. »Tidligere« MI6-agent Christopher Steele er ikke alene blevet afsløret som den centrale person i forsøget på at bringe Trumps præsidentskab til fald i USA, men hans poteaftryk er også over det hele i Skripal-affæren – han var med til at gøre ham til en britisk dobbeltagent – såvel som også i tidligere, lignende sager, der involverede den russiske agent Alexander Litvinenkos død. Gennem sit Orbis Business efterretningsfirma har han tilbragt årtiet, siden han »forlod« MI6, på at fabrikere »beviser« for, at Rusland blandede sig i valgene i flere europæiske lande med det formål at ødelægge den Europæiske Union, og alle mulige andre angivelige »forbrydelser«.

Storbritanniens tidligere ambassadør til Usbekistan, Craig Murray, har påpeget svagheden i premierminister Theresa Mays anklager om, at Rusland havde forgiftet Skripal med den såkaldte nervegas Novichok. Som det rapporteres nedenfor, så påpeger Murray, at Novichok er et stof, ingen nogensinde har set, og hvis eksistens endda betvivles. Den britiske regerings laboratorie for kemiske våben i Porton Down har i publikationer erkendt, at det aldrig har set noget russisk Novichok. Hverken Organisationen for forbud mod kemiske våben (OPCW) eller laboratoriet i Porton Down er overbevist om, at Novichok overhovedet eksisterer. Er det grunden til, at den

britiske regering nægter at give OPCW en prøve af Novichok eller at følge den strenge protokol, som OPCW har etableret for efterforskning af sådanne sager?

Zepp-LaRouche forklarede, at dette seneste angreb mod Rusland, som meget hurtigt er eskaleret netop i løbet af denne uge, såvel som også truslerne fra USA's ambassadør til FN, Nikki Haleys side om, at USA måske vil bombe Syrien, alt sammen har med det faktum at gøre, at »det Nye Paradigme er ved at vinde, og det gamle paradigme er splintret. Jeg mener, der nu kommer en ny, strategisk virkelighed, som kommer fra den Nye Silkevej, der konstant ekspanderer og går progressivt fremefter, og som omfatter flere end 140 lande, som [den kinesiske udenrigsminister] Wang Yi sagde for nylig på en pressekonference i Beijing«. Det ville være en alvorlig fejltagelse at undervurdere virkningen af præsident Vladimir Putins tale den 1. marts og hans annoncering af nye, avancerede våbensystemer, som gør Vestens ABM-systemer forældede, understregede Zepp-LaRouche. »Dette har skabt en ny, strategisk virkelighed, og jeg mener, at denne britiske operation og eskaleringen i Syrien virkelig er de sidste, på forhånd tabte kampe fra et systems side, der tydeligvis er ved at gå ned.« Det gør dem imidlertid ikke mindre farlige.

I det samme spor kommenterede den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov indsigtfuldt, at det, der nu finder sted, er, at USA og dets vestlige allierede ser, at »den 500 år lange periode med vestlig dominans i globale anliggender er ved at nå vejs ende«. Overgangen til en ny, multipolær, demokratisk og retfærdig verdensorden vil tage nogen tid, sagde han til en forsamling i Moskva, »men allerede nu er denne overgang smertelig for dem, der i århundreder har vænnet sig til at regere verden«. Og de er »nervøse« over, at Rusland nu fremstår som en »ligeværdig partner, der ikke påtvinger andre noget, men som ikke tolererer diktater eller ultimatummer«. Han påpegede også, at Theresa May er »desperat« og svag og ude af stand til at holde løfter, hun har afgivet til befolkningen

med Storbritannien, der gør klar til at forlade den Europæiske Union.

Fr. LaRouche påpegede, at Theresa May måske har set en James Bond-film for meget og tror, hun er den berygtede »M«, der var Bonds boss. Men, tilføjede hun, »dette er ikke nogen leg«. Dette antikverede persongalleri er farligt, men jeg tror virkelig, det er sådan noget James Bond-halløj. Hvis I nogensinde igen ser en James Bond-film, jeg mener, hvad er det, de gør? De er terrorister! De bryder loven! ... og det er selvfølgelig hele britisk efterretnings fantasiverden. Folk bør virkelig kaste et ekstra blik på det og indlede en efterforskning af britisk 'aftalt spil', både i tilfældet Trump og nu, i tilfældet Skripal«.

Zepp-LaRouche bemærkede, at hun ved årets begyndelse sagde, »vi må overvinde geopolitik«, for i en æra med atomvåben kan intet løses ved militære midler. »Det, der nu kommer fra briterne, kan kun bruges til én ting: det gør det absolut klart, hvilken rolle, de spiller. Det har de hele tiden gjort, men nu er det mere ude i det åbne end nogensinde før.« Det er derfor afgørende, »at vi virkelig sætter ind for at afslutte Det britiske Imperium og erstatter det med det Nye Paradigme, med et nyt sæt internationale relationer, baseret på suverænitæt, baseret på respekt for den andens samfundssystem og for menneskehedens fælles mål, og jeg mener, at denne debat er absolut presserende påkrævet«.

Se hele Zepp-LaRouches webcast fra fredag, 15. marts:
<https://www.youtube.com/watch?v=ecoYSyypvB4>

Dokumentation:

Tidligere britiske diplomat Craig Murray afviser beskyldninger om russisk nervegift

15. marts, 2018 – Den tidligere britiske ambassadør til

Usbekistan Craig Murray har på sin webside afvist beskyldningerne om en russisk nervegift med hjælp fra kilder, som han siger, han ikke kan afsløre på nuværende tidspunkt. Han fremfører imidlertid, at »Novichok-historien er endnu et irakisk masseødelæggelsesvåben-fupnummer«, som titlen på hans blog lyder.

Storbritanniens regering hæver grundlæggende set, at den tidligere russiske agent i GRU (øverste efterretningsafdeling) Sergei Skripal, der blev en MI6-dobbeltagent, blev dræbt [sic] af »Novichok«, et stof, ingen nogensinde har set, og hvis eksistens endda betvivles, så hvis det virkelig blev brugt, ville det være første gang, og britiske eksperter ville ikke være i stand til at identificere det. Desuden burde de have afleveret en prøve til Organisationen for forbud mod kemiske våben (OPCW), som UK er medlem af.

Han opsummerer sine konklusioner som følger:

»1) Porton Down [den britiske regerings laboratorie, der arbejder med kemiske våben] har i publikationer erkendt, at det aldrig har set noget russisk 'Novichok'. Den britiske regering har absolut ingen 'fingeraftryks-information', såsom urenheder, hvorved en prøve på stoffet med sikkerhed kunne tilskrives Rusland.

2) Frem til i dag har hverken Porton Down eller de globale eksperter i OPCW været overbevist om, at 'Novichok' overhovedet eksisterer.

3) UK nægter at afgive en prøve til OPCW.

4) 'Novichoks' blev specifikt designet til at kunne blive fremstillet fra almindeligt forekommende ingredienser på alle forskningssteder. Amerikanerne afmonterede og undersøgte den facilitet, der angiveligt skulle have udviklet dem. Det er fuldstændig usandt, at kun russere kunne fremstille dem, hvis nogen overhovedet kan.

5) Novichok-programmet lå i Usbekistan, ikke Rusland. Arven efter det blev arvet af amerikanerne under deres alliance med [usbekiske præsident Islam] Karimov, ikke af russerne.«

Foto: Storbritanniens PM, Theresa May.

Dokumentation: Tidligere britiske diplomat Craig Murray afviser beskyldninger om russisk nervegift

15. marts, 2018 – Den tidligere britiske ambassadør til Usbekistan Craig Murray har på sin webside afvist beskyldningerne om en russisk nervegift med hjælp fra kilder, som han siger, han ikke kan afsløre på nuværende tidspunkt. Han fremfører imidlertid, at »Novichok-historien er endnu et irakisk masseødelæggelsesvåben-fupnummer«, som titlen på hans blog lyder.

Storbritanniens regering hæver grundlæggende set, at den tidligere russiske agent i GRU (øverste efterretningsafdeling) Sergei Skripal, der blev en MI6-dobbeltagent, blev dræbt [sic] af »Novichok«, et stof, ingen nogensinde har set, og hvis eksistens endda betvivles, så hvis det virkelig blev brugt, ville det være første gang, og britiske eksperter ville ikke være i stand til at identificere det. Desuden burde de have afleveret en prøve til Organisationen for forbud mod kemiske våben (OPCW), som UK er medlem af.

Han opsummerer sine konklusioner som følger:

»1) Porton Down [den britiske regerings laboratorie, der arbejder med kemiske våben] har i publikationer erkendt, at det aldrig har set noget russisk 'Novichok'. Den britiske regering har absolut ingen 'fingeraftryks-information', såsom urenheder, hvorved en prøve på stoffet med sikkerhed kunne tilskrives Rusland.

2) Frem til i dag har hverken Porton Down eller de globale eksperter i OPCW været overbevist om, at 'Novichok' overhovedet eksisterer.

3) UK nægter at afgive en prøve til OPCW.

4) 'Novichoks' blev specifikt designet til at kunne blive fremstillet fra almindeligt forekommende ingredienser på alle forskningssteder. Amerikanerne afmonterede og undersøgte den facilitet, der angiveligt skulle have udviklet dem. Det er fuldstændig usandt, at kun russere kunne fremstille dem, hvis nogen overhovedet kan.

5) Novichok-programmet lå i Usbekistan, ikke Rusland. Arven efter det blev arvet af amerikanerne under deres alliance med [usbekiske præsident Islam] Karimov, ikke af russerne.«

Foto: Tidligere britiske ambassadør til Usbekistan (2002-2004) Craig Murray, foto fra 2016.

Sergei Lavrov: Vesten er bange for at miste sin

dominans og for en ny, retfærdig, multipolær verdensorden

15. marts, 2018 – I en tale i går i Moskva på forummet, »Rusland: Mulighedernes land«, kommenterede den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov indsigtfuldt den »nervøse« respons fra USA og dets vestlige allierede på »Ruslands comeback som en ligeværdig partner, som ikke påtvinger andre noget, men som ikke tolererer diktater eller ultimatummer. Vore vestlige partnere reagerer meget smertefuldt på dette«, sagde han, rapporterer TASS.

Lavrov forklarede, at »vi søger ikke konfrontation med nogen. Vi ønsker at samarbejde med alle på lige vilkår, på basis af gensidig respekt, og at søge en interessebalance og gensidigt acceptable fremgangsmåder«. Han fortsatte, »det, vi imidlertid ser nu, er, at USA og dets vestlige allierede er enige om, at den 500 år lange periode med vestlig dominans i globale anliggender er ved at nå vejs ende«. Overgangen til en ny, multipolær, demokratisk og retfærdig verdensorden vil vare meget længe, »men allerede nu er denne overgang smertefuld for dem, der i århundreder har været vant til at regere verden. De er vant til at sidde ved roret«, sagde Lavrov.

Han rapporterede, at Moskva snart vil annoncere forholdsregler som respons til Londons udvisning af russiske diplomater i går og erklærede, at Theresa Mays regering er »desperat«, fordi den bl.a. ikke kan opfylde de løfter, den har afgivet til den britiske befolkning i forbindelse med Storbritanniens udtræden af EU, sagde han til Sputnik. De britiske påstande mod Rusland er uhyrlige, sagde han. Rusland er »parat til at genoprette partnerskabet med den Europæiske Union, når vore europæiske naboer ikke længere ønsker« at efterligne USA's russofobi, inkl. sanktioner og provokationer, »og når de ikke længere er

interesseret i at tolerere de uhyrlige handlinger, som vi har set fra den britiske regerings side, og som går langt ud over grænserne for elementær anstændighed«.

Foto: Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov sagde, at Theresa Mays regering er »desperat«, fordi den bl.a. ikke kan opfylde de løfter, den har afgivet til den britiske befolkning i forbindelse med Storbritanniens udtræden af EU.

Nordkoreas udenrigsminister i Sverige; Spekulationer om Trump-Kim møde

15. marts, 2018 – Nordkoreas udenrigsminister Ri Yong-ho er i Sverige på et todages besøg 15.-16. marts. Hans besøg har affødt spekulationer om, at det kunne lægge fundamentet for et møde mellem USA's præsident Donald Trump og den nordkoreanske leder Kim Jong-un. Sverige har haft diplomatiske relationer med Pyongyang siden 1970.

Den sydkoreanske nyhedstjeneste Yonhap rapporterer, at udenrigsminister Ri blev ledsaget af Choe Kang Il, vicegeneraldirektør for Nordkoreas Udenrigsministeriums Nordamerikanske Kontor, mens han overfløj Kina før sit fly til Sverige.

Ri Yong-ho vil mødes med den svenske udenrigsminister Margot Wallström den 15. og 16, bekræftede Stockholms Udenrigsministerium i dag. Men meddelelsen nævnte imidlertid ikke noget om en forbindelse mellem Ris besøg og Trump-Kim-

topmødet. Den rapporterede, at »Forhandlingerne vil fokusere på Sveriges konsulatrolle som en beskyttende magt for USA, Canada og Australien i Nordkorea. De vil også adressere sikkerhedssituationen på Koreahalvøen, som står højt på [FN's] Sikkerhedsrådets dagsorden«. Sverige er et af de 10 ikkepermanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd for 2017-18.

Den svenske premierminister Stefan Löfven sagde den 10. marts, at hans land var parat og villigt til at være vært for et historisk møde mellem USA's præsident Donald Trump og Kim Jong-un. »Hvis vi på nogen måde kan hjælpe, vil vi gøre det«, sagde han og fortsatte, at »det faktum, at vi er en beskyttelsesmagt for USA, har været ved den demilitariserede zones grænse siden 1950 og har haft en ambassade i Pyongyang siden 1970'erne, har givet os en særlig relation med Nordkorea, hvor vi føler, de stoler på os«, sagde han til den svenske TT-nyhedstjeneste i et interview.

Foto: Nordkoreas udenrigsminister Ri Yong-ho på FN's generalforsamling.

Briterne lyver igen igen for at skabe konfrontation med Rusland. Politisk Orientering 15. marts, 2018.

v/ Tom Gillesberg:

»Velkommen til disse dramatiske tider, hvor man ligesom føler,

det er sådan lidt dejà vu, at vi igen har en britisk leder, Theresa May, som er i gang med at mobilisere nationen og verden til krig, fordi, igen igen, så er der en trussel fra masseødelæggelsesvåben, som man er sten sikker på, at man ved, hvor truslen kommer fra, og derfor må verden nu følge det britiske lederskab og gå i krig. Ligesom vi så det, da Tony Blair annoncerede, at man nu havde sikre beviser på, at Saddam Hussein havde masseødelæggelsesvåben, som inden for 45 minutter ville kunne nå os alle sammen og at vi derfor præventivt, hvis vi ikke havde lyst til at blive udraderet, så var vi jo nødt til at gå i krig i Irak, ikke sandt? Og senere viste det sig så selvfølgelig, at de der beviser, man havde, som man ikke kunne fremvise, for så ville man jo kompromittere sine kilder og alt det der, det var rent fup og fidus; der var nul og niks, det var rent fabrikerede beviser til lejligheden.

Det var ikke den eneste gang; der var nogen, der også kunne huske, at, da man fik hele det danske folketing inkl. Enhedslisten, til at stemme for, at vi skulle sende danske F16-fly ned til Libyen for at gå i krig, så var det, fordi man havde beviser fra Storbritannien på, at Gaddafi var i gang med at ville udrydde hele befolkningen i Benghazi, og for at beskytte dem, så var vi jo tvunget til i humanitetens navn at sende F16-flyene af sted. Det viste sig så senere selvfølgelig, at det var rent fup, det var bare noget, man havde fundet på. Der var ingen, der stillede spørgsmålstegn ved det; alle sagde, når briterne siger det, så må det jo være rigtigt, og som sagt, selv Enhedslistens medlemmer af folketinget stemte for, at vi skulle sende F16-fly til Libyen, og det har jo så lige siden ... ligesom den første krig, der lagde Irak i ruiner, så fik man også lagt Libyen i ruiner. På lignende vis skal man huske på, at det jo ikke er mere end i marts sidste år, at, lige pludselig ud af det blå kom der fra britiske kilder dokumentation for, at Assad stod bag et giftgasangreb i Syrien, som man præsenterede som stensikre beviser og dermed fik Donald Trump til at affyre en masse Tomahawk-missiler mod en syrisk luftbase for at statuere et

eksempel; noget, som kunne have sprængt alt potentielt samarbejde mellem, ikke bare Rusland og USA i stumper og stykker, men også mellem USA og Kina, og det var selvfølgelig formålet.

Man har dette engelske, eller amerikanske, ordsprog: 'Fool me once, shame on you; fool me twice, shame on me' ...«

https://soundcloud.com/si_dk/briterne-lyver-igen-igen-for-at-skabe-konfrontation-med-rusland

Det britiske Imperiums rolle har aldrig været klarere

Leder fra LaRouchePAC, 14. marts, 2018 – Først var det Tony Blairs »uvederhæftige dossier« om Saddam Husseins masseødelæggelsesvåben, som udløste, at den ynkelige George W. Bush forvandlede hele Mellempøsten (med Obamas hjælp) til et helvedeshul af terrorister. Dernæst kom påstande om Bashar Assads brug af kemiske våben, som narrede Trump til at gennemføre et missilangreb mod en syrisk flyvebase. Så kom britisk efterretningsagent Christopher Steeles eget »uvederhæftige dossier«, der lancerede et forsøg på regimeskifte mod USA's regering, baseret på eventyrfortællinger om Trump og Rusland. Nu erklærer Theresa May, typisk uden beviser, at der »ikke er nogen alternativ

konklusion«, men at den »russiske stat« er ansvarlig for angrebet med nervegift i London-området Salisbury, »en ulovlig magtanvendelse mod Det forenede Kongerige«. Vi må alle forenes mod de onde russere, hylér May og hendes kontrollers.

Det er alt sammen selvindlysende nonsens, men der er desperation i Det britiske Imperium. I 50 år har Lyndon LaRouche dokumenteret Det britiske Imperiums historiske had mod De forenede Stater og den systemiske overtagelse af den amerikanske regerings politik gennem Wall Street og andre aktiver, i kølvandet på FDR's død og mordet på JFK. Få lyttede. »Det britiske Imperium er dødt«, lod man os ofte vide, efterfulgt af en påstand om, at det eneste imperium i dag er Det russiske Imperium, eller Det amerikanske Imperium, afhængigt af, hvilket af Det britiske Imperiums kontrollerede miljøer, man valgte at bo i.

Men det fungerer ikke så nemt denne gang. Londonavisen *Guardian* viste i dag graden af panik i Imperiet. Lederartiklen lyder: »UK arbejdede hårdt hele dagen i Washington for at overtale Trump til at skubbe sit ønske om et forhold til Putin til side og indse, at Rusland var det eneste land, der havde midlerne og motivet til at søge at dræbe Skripal«, den russiske dobbeltagent for MI6, som sammen med sin datter i sidste uge blev ramt af et angreb med nervegift. Men, klynker de, »Trump tilbød kun en modstræbende accept af det britiske tilfælde, men tilskrev ikke direkte Rusland ansvaret ... Det ville være et slag mod de angloamerikanske relationer, hvis Trump nægtede at acceptere den britiske efterretningsvurdering, men siden sit valg har han følt sig under belejring pga. beskyldninger om, at han havde indgået et aftalt spil med Rusland for at vinde præsidentskabet, og han mener, at tidligere, britiske efterretningsofficerer har næret disse beskyldninger.«

Det gør han så sandelig, og denne bestræbelse på at bruge løgne, brygget sammen af MI6, for at bringe hans præsidentskab til fald, er nu blevet godt og grundigt miskrediteret. De

tidligere efterretningsfolk fra Obamas tid, som bragte disse britiske løgne til torvs, er blevet taget på fersk gerning i at køre et forræderisk angreb mod den amerikanske regering, og de kunne (og burde) snart havne i fængsel.

Premierminister May har heller ikke bare frit løb internt i UK. Det bliver i stigende grad sandsynligt, at leder af Labour-partiet Jeremy Corbyn ville vinde et valg, hvis det kommer dertil, som det kunne, og Torierne sækker bagud i meningsmålingerne over de forestående lokalvalg. I dag udfordrede Corbyn direkte Mays handlinger mod Rusland i parlamentet og spurgte, om hun ville følge reglerne i Organisationen for forbud mod kemiske våben, OPCW, og give Rusland prøver på den nervegift og vente de krævede ti dage. May råbte op om, at hun havde givet russerne tid nok, og at der var konsensus fra alle menige i parlamentet om, at Corbyn trådte ved siden af, og at hun ville udvise 23 russiske diplomater. Med en manøvre, der nok skal jage russerne en skræk i livet, annoncerede hun ligeledes, at kongefamilien ikke ville deltage i World Cup i Rusland.

Men de britiske oligarkers frygt er legitim. Imperiet vil ikke overleve, at USA, Rusland, Kina, Afrika, Latinamerika – og endda befolkningerne i Europa og UK – kommer sammen i det nye paradigme, repræsenteret af den Nye Silkevejsånd. Disse oligarker er villige til at løbe risikoen for en atomkrig for at forhindre dette nye paradigme, men deres tid er ved at være forbi. Dette er et øjeblik med et stort potentiale, hvis den menneskelige race lever op til lejligheden.

Foto: George W. Bush og Tony Blair udveksler håndtryk efter at have modtaget besked om, at Coalition Provisional Authority havde genetableret fuld suverænitæt i Irak og overført kontrol over nationen til den midlertidige irakiske regering, 28. juni, 2004.

Ruslands udenrigsminister Lavrov angriber voldsomt Londons sindssyge svindel med kemiske våben

14. marts, 2018 – Ruslands Udenrigsministerium har udgivet en officiel respons til de forholdsregler, der i dag blev annonceret af den britiske premierminister Theresa May i hendes hysteriske, Goebbels-lignende tale for Underhuset, og som omfatter udvisning af 23 russiske diplomater. Udenrigsministeriet advarer om, at »vores respons ikke vil lade vente på sig«.

Mays handlinger udgør en »uhørt, åbenlys provokation, der underminerer fundamentet for en normal dialog mellem vore lande«, lød ministeriets erklæring. Med sine handlinger forfølger den britiske regering tydeligvis »usømmelige politiske formål«, fortsætter erklæringen, og »i stedet for at gennemføre sin egen efterforskning og bruge etablerede, internationale protokoller inden for rammerne af Organisationen for forbud mod kemiske våben (OPCW), har London valgt konfrontation med Rusland«, anklagede Udenrigsministeriet.

»Ved at efterforske denne hændelse på en ensidig, ikkegennemskelig måde søger den britiske regering tydeligvis at lancere en ubegrundet antirussisk kampagne.

De forholdsregler, vi vil træffe som respons, vil selvsagt ikke lade vente på sig«, sluttede ministeriets erklæring.

Iflg. TASS uddybedes dette yderligere af udenrigsminister

Lavrov, hvor han sagde, at, alt imens Rusland ikke har noget motiv for at forgifte tidligere oberst i GRU (øverste efterretningsdirektorat), Sergei Skripal og hans datter, »så kunne sådanne motiver helt bestemt eksistere i hovedet på dem, der ville ønske at fremme den russofobiske kampagne inden for alle sfærer af menneskelig aktivitet, uden undtagelse«. Han påpegede, at, iflg. konventionen om kemiske våben (CWC) var UK forpligtet til at sende Rusland en officiel anmodning om information, »men en sådan anmodning er ikke blevet sendt«.

Topmålet af Londons arrogance, som Lavrov forklarede det, var det faktum, at den britiske repræsentant til OPCW udspurgte den russiske ambassadør til OPCW Alexander Shulgin om, »hvorfor Rusland forsøgte at referere til CWC, for, med hans ord, det var tilstrækkeligt, at den britiske udenrigsminister havde indkaldt den russiske ambassadør [til London] og fortalt ham det hele«. Minister Lavrov sluttede, »I ved, denne form for indbildskhed viser sig i næsten alle skridt, London har taget – og ikke kun i dette særlige tilfælde.«

Foto: Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov erklærede, at Mays beskyldninger mod Rusland i sagen om Skripal, var 'nonsens'.

Den britiske Labour-leder Corbyn sætter spørgsmålstegn ved Theresa Mays påstande

14. marts, 2018 – I kølvandet på den britiske premierminister Theresa Mays hysteriske anklager mod Rusland i dag i

Underhuset, antydede leder af Labour-partiet Jeremy Corbyn og hans talsperson, at der kunne være en alternativ forklaring og rejste spørgsmålet om efterretningstjenesternes rolle.

Business Insiders webside citerer Corbyns talsperson for at sige, at Labour-lederen ikke mente, der var tilstrækkelige beviser til at konkludere, at Rusland forgiftede Sergei og Yulia Skripal og foreslog, at britisk efterretning tager fejl. Der er trods alt, sagde talspersonen, »en historie mellem masseødelæggelsesvåben og efterretning, der er problematisk, for at sige det mildt«. Talspersonen kom med en hypotese om, at en »mafia« eller en anden tidligere sovjetstat, ikke Kreml, kunne have været involveret.

Guardian citerer Corbyn for at sige, at forgiftningen af Skripal var »en oprørende voldshandling. Nervegift er modbydelige, brugt i enhver krig ... det er totalt uansvarligt at bruge dem i det civile miljø«. Men det er ikke utænkeligt, at nervegiften kunne have været brugt af en anden end Rusland, sagde han. Han mindede om, at May i sin tale 12. marts havde sagt, at dette enten var en direkte handling af den russiske stat, eller også havde den russiske regering mistet kontrollen over sin »katastrofalt ødelæggende nervegift og ladet den falde i andres hænder«.

Han konkluderede, at enhver respons således må baseres på klare beviser. »Hvis regeringen mener, at det stadig er en mulighed, at Rusland forsømmeligt har mistet kontrollen af en nervegift til militærbrug, hvilke handlinger træffes der så gennem OPCW med vore allierede?« Og, »hvilken respons kom den britiske regering med over for Ruslands anmodning om en prøve af nervegiften, for at teste den?«

May pointerede, at russerne allerede havde fået en chance for at forklare, hvor nervegiften kom fra, og pralede dernæst med, at hendes regering havde opnået »konsensus« blandt MP'erne. At dømme ud fra de bemærkninger, der kom fra de menige parlamentsmedlemmer »i hele huset« sidste mandag, proklamerede

hun, er der en klar konsensus »fra alle husets menige medlemmer«. Hun beklagede, at denne konsensus beklageligvis ikke strækker sig til Corbyn, »der kunne have brugt anledningen, som den britiske regering har gjort, til at fordømme den russiske stats skyldighed.«

Mays Torier er langt bag efter Corbyns Labour-parti i meningsmålingerne over de forestående lokalvalg.

Foto: Labour-partiets leder Jeremy Corbyn var ikke enig i PM Mays udlægning af, at der var tilstrækkelige med beviser for, at den russiske stat skulle være ansvarlig angrebet med nervegift af Skripal og hans datter og spurgte i parlamentet bl.a., hvilken respons, den britiske regering kom med over for Ruslands anmodning om en prøve af nervegiften, for at teste den.

Tillerson tog fejl med hensyn til Kinas rolle i Afrika, siger kinesisk diplomat i Afrika

14. marts, 2018 – Kinas ambassadør til Sydafrika Lin Songtian kom med skarpe indvendinger mod de negative bemærkninger, som den afgående amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson er kommet med angående Kinas rolle i Afrika. Tillerson, der var på en ugelang rejse til fem afrikanske lande, da han blev afskediget af præsident Trump i mandags, havde i sidste uge i hovedkvarteret for den Afrikanske Union i Etiopien sagt, at afrikanske nationer »ikke burde miste nogen elementer af jeres suverænitet med jeres engagement i sådanne arrangementer med

Kina« eller skabe en gældskrise.

På en pressebriefing den 12. marts sagde Lin, at Tillerson »tydeligvis har valgt det forkerte sted, det forkerte emne og mod det forkerte mål. Hans ord er forkerte og usande. Trist at sige det, men det er pinligt for ham selv«, rapporterede *Xinhua*. Dernæst forklarede ambassadøren, at Kina havde investeret over \$100 mia. i Afrika og havde bygget 6.500 km jernbane, 200 skoler, 80 sportsstadier og overført teknologi, udover at skabe jobs og »forandre livet« for afrikanske mennesker. Han påpegede også, at Tillerson sandsynligvis havde brugt lufthavne og veje, bygget af Kina.

Lin fortsatte sin kritik: »Det, de virkelig ønsker, er at bevare Afrika, som det var, fattig og splittet og altid kontrolleret af andre. Det, der bekymrer dem, er Afrikas realisering af økonomisk uafhængighed, med Kinas støtte. Det, der bekymrer dem, er et stærkt Afrika, som ikke længere kan kommanderes rundt rent politisk.« Lin erklærede skarpt, at »amerikanske venner er bekymrede over Afrikas gældskrise rent verbalt, men de viser ingen villighed til at udstede lån til at støtte Afrikas udvikling eller til at opmuntre deres investorer til [at investere i] Afrika«.

Foto: Den (nu forhenværende) amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson giver hånd til formanden for den Afrikanske Unions (AU) kommission Moussa Faki fra Tchad, efter deres møde i AU's hovedkvarter 8. marts, 2018, i Addis Abeba, Etiopien.

Angela Merkel valgt til

kansler for sin fjerde periode

14. marts., 2018 – Som forventet blev Angela Merkel genvalgt som tysk kansler af Bundestag her til morgen, selv om hun kun fik 364 af de 399 stemmer, som trepartikoalitionen med CDU, CSU og SPD har i Bundestag. Og hun fik kun 9 stemmer mere end det krævede flertal på 355 stemmer.

Der går rygter om, at oppositionen mod Merkel internt i koalitionen – såsom fra tilhængere af et konservativt budget, der afviser koalitionen med SPD – faktisk kan have været større end de 35 manglende stemmer, hvis stemmer for Merkel også kom fra individuelle medlemmer fra de fire oppositionspartier – AfD, Linke, de 'Grønne' og FDP. Det ville bevirke, at Merkel faktisk står i spidsen for en minoritetsregering, der ikke har et flertal i sig selv. Ikke nogen god start for den nye regering.

Foto: Angela Merkel takker for valget ... hun har været kansler i Tyskland siden 22. november, 2005.

Putin bekræfter, Rusland vil sikre sikkerheden i det arktiske område

11. marts, 2018 – Rusland vil udvide sin tilstedeværelse i det arktiske område for at sikre sine borgeres sikkerhed, sagde præsident Vladimir Putin i en videodokumentar om ham, produceret af VGTRK, rapporterer RT. »Vi vil ikke true nogen,

men, ved at bruge vore fordele, som i dette tilfælde er af territorial natur, vil vi sikre Ruslands og dets borgeres sikkerhed. I denne forbindelse er det arktiske område ekstremt vigtigt for Rusland«, sagde han.

»Amerikanske ubåde af Ohio-klassen, der kan medføre 24 Trident-atommissiler, er meget aktive i Norskehavet. Den skønnede ankomsttid for sådanne våben fra Norskehavet til Moskva er kun omkring 15 minutter«, sagde Putin.

Ruslands udvikling af det arktiske område har hastigt udvidet sig i de seneste år, hvor der bygges nye baser og gamle baser renoveres, opstilles langtrækkende radarer og deployeres nye tropper. Rusland har fire anlæg i det arktiske område, inkl. den nordligste militærinstallation, ved navn Arctic Trefoil, rapporterer RT, og at stationen er verdens eneste permanente struktur, bygget på 80 grader nordlig bredde.

»Et nyt antiluftskytskompleks, Tor-M2DT, designet specielt til de ekstreme forhold i regionen, forventes at slutte sig til Ruslands arktiske tropper til vejrtests«, rapporterer de. »Der er ikke ét eneste andet land i verden, der har en isbryderflåde«, sagde Putin. »Sovjetunionen plejede at have det, Rusland har det, og vi har planer om at udvikle en stærk, ny generation af isbrydere.«

Foto: Arctic Trefoil: Specialdesignede bygninger blev brugt til at tackle de ekstreme vejrforhold.

Kina: Vore lån kræver aldrig

sikkerhedsstillelse

11. marts, 2018 – Talsmand for Kinas Udenrigsministerium Geng Shuang afviste en udtalelse af lederen af Xiamen Universitetets Center for Sydøstasiatiske Studier, Zhuang Guoto, som i en artikel i Global Times sagde, at kinesiske lån til Filippinerne vil kræve, at man aftaler, at råmaterialer stilles som sikkerhed. Zhuang havde hævdet, at »kinesiske lån som regel ledsages af aftaler om tilbagebetaling, som benytter visse naturlige resurser som sikkerhed«. Dette har vakt bekymring i Filippinerne med hensyn til kinesiske lån til deres infrastrukturprojekter.

Geng Shuang afviste professorens påstand: »Kina har aldrig bedt, og vil aldrig bede, de relevante lande om at bruge naturlige resurser som sikkerhedsstillelse i låneaftaler. I samme ånd ydes vores assistance og støtte til Filippinerne uden nogen vedhæftede bånd.« Med hensyn til prof. Zhuangs udtalelse sagde Geng, at han »kun repræsenterer sig selv, og ikke den kinesiske regerings officielle holdning«.

Han sagde yderligere, at »Kina vil ikke knytte spørgsmålet om det Sydkinesiske Hav sammen med bilaterale, økonomiske og handelsmæssige samarbejdsprojekter«, og at Beijing fuldt og helt støtter præsident Rodrigo Duterte's politik for »Byg, byg, byg«. Han sagde, at den kinesiske regering og finansielle institutioner også har ydet finansiel støtte til Filippinerne, inkl. præference-køberkreditter (kortfristede lån til udenlandske købere til at afslutte købet, -red.), og har assisteret Filippinerne i udstedelse af panda-lån (lån, der udstedes af en ikkekineser i kinesisk renminbi, -red.), som har sikret gennemførelsen af relevante projekter.

Foto: Kinas premierminister Li Keqiang vinker til studenter, der vifter med kinesiske og filippinske flag, under hans besøg til Malacañang palads i Manila, november, 2017.

Britisk geopolitisk imperiepolitik kollapser; Theresa May forsøger desperat at kontrollere Trump

Leder fra LaRouchePAC, 13. marts, 2018 – Den britiske premierminister Theresa May har opført et show à la Churchill over det, der fremstår som en forgiftning af en russisk dobbeltagent i London. Hun og udenrigsminister Boris »Col. Blimp«[1] Johnson har givet Rusland et 24-timers ultimatum og krævet NATO's støtte til, at UK konfronterer Rusland og et muligt angreb mod Syrien. Tirsdag eftermiddag kontaktede May præsident Donald Trump pr. telefon for at forsøge at overtale ham til at angribe Rusland.

Uheldigvis for hende var Churchill selv en ivrig bruger af giftvåben på slagmarken, »udslettelsesbombning« – som han udtrykte det – og af giftgasangreb mod civile fra »laverestående racer«. Mange i verden husker Det britiske Imperiums historie og er bevidst om dets aktuelle bevæbning og styring af den saudiske folkemordskrig mod Yemen.

Og UK er selv i besiddelse af den sjældne, kemiske nervegift, som May hævder, blev brugt af russere i London.

Men Mays desperation kommer i realiteten af den kendsgerning, at den geopolitiske doktrin, briterne i århundreder har fremmanet, kører på pumperne. Den er i færd med at blive besejret af en ny politik, kendt som den Nye Silkevej og af Kinas præsident betegnet som »menneskehedens fælles fremtid«.

Kina har bragt et nyt, produktivt, globalt boom med

infrastrukturbyggeri ind i verden og sammen med det, en idé om stormagtsrelationer, baseret på respekt og gensidig udviklingshjælp til andre nationer. Præsident Trump har gentagne gange valgt at understrege sin fremragende, gensidigt respektfulde relation med Kinas præsident Xi Jinping, og deres samarbejde kunne endda stabilisere Koreahalvøen.

De af britisk efterretning skabte »Russiagate«-skandaler i USA, der har til formål at enten tvinge Trump ind i en konfrontation med Rusland, eller også tvinge ham ud af embedet, fortsætter med at kollapse – nu med Husets Efterretningskomite, der har afsluttet sine efterforskninger og erklæret, »intet at finde«.

Præsident Vladimir Putins tale 1. marts har erklæret NATO-politikken med omringning af Rusland med NATO's strategiske førsteangrebskapacitet for forældet og død. Det kan ikke ignoreres. Selveste USA's Forsvarsministerium har nu erkendt, at USA's ABM-systemer ikke vil virke mod Ruslands strategiske våben. Som præsident Putin sagde, så er forhandlinger, baseret på gensidig respekt, den bedste politik for begge lande.

May kunne være på nippet til at blive udskiftet som premierminister af leder af Labour-partiet, Jeremy Corbyn, der faktisk har massiv støtte i den britiske befolkning, til dels for at have afvist krigskonfrontation med Rusland.

Hvad enten den britisk PM kan få præsident Trump til at sige »Rusland gjorde det« i dag eller ej, så er hendes problem af en dybere karakter. Som Helga Zepp-LaRouche i dag kommenterede, så er det establishment, som May repræsenterer, allerede besejret i en kamp, de har tabt på forhånd – og hvor de kæmper for britisk imperiepolitik til den bitre ende. Det nye paradigme for stormagtsrelationer, som Kina står i spidsen for, er i færd med at skubbe den længe dominerende, britiske, geopolitiske doktrin ud af den historiske scene.

USA under Trump kan undgå »Thukydid-fælden« og samarbejde, til

gensidig fordel for alle nationer.

Men kan det genoplive sin industri, produktivitet, sin storhed som rumfartsnation, sin videnskabelige dygtighed – eller endda sine borgeres forventede levetid? Kan det skabe kredit for at udskifte sin nedbrudte, økonomiske infrastruktur?

Det er her, både Trump og Kongressen er ved at forlise. Og det er, hvad en tilslutning til den Nye Silkevej vil betyde.

Foto: Præsident Donald Trump køber tydeligvis ikke PM Theresa Mays B-S-, under konferencen i Davos, 2. jan., 2018. (Public Domain)

[1] Britisk tegneseriefigur fra trediverne. Blimp er pompøs, opfarende, chauvinistisk og en britisk stereotype. Figuren er opkaldt efter en spærreballon, kendt som en 'blimp'. (-red.)

Et stort skridt fremad for realisering af Transaqua-projektet: Overførsel af vand er ikke en valgmulighed, men en nødvendighed

2. marts, 2018 – Det officielle udfald af den internationale konference om Tchadsøen den 26.-28. feb. i Abuja, Nigeria, er en utvetydig støtteerklæring til Transaqua-projektet, der foreslår overførsel af vand fra Congoflodens bækken til Tchadsøen. Den siger klart:

* Der er ingen løsning på Tchadsøens svindende vandmængde, som ikke involverer en genopfyldning af søen gennem en overførsel af vand fra uden for søens bassin.

* Overførslen af vand fra det interne bækken er ikke en valgmulighed, men en nødvendighed.

* Transaqua-projektet, der vil overføre vand fra Congoflodens bifloder på dens højre side og føre det 2.400 km frem via en kanal til Charifloden, er den foretrukne, gennemførlige mulighed.

LPAC's featurevideo om Transaqua-projektet:

Det blev desuden, under mødet på højt niveau mellem præsidenterne for kommissionen for Tchadsøens bækken, af den italienske ambassadør til Nigeria, Stefano Pontesilli, annonceret, at Italien vil bidrage med €1,5 mio. til forundersøgelserne til Transaqua-projektet og erklæret, at Italien var parat til at indgå som partner i det foreslåede »Transaqua-projekt« for at sikre den heldige overførsel af vand. Forundersøgelserne er planlagt til at blive gennemført af det italienske ingeniørfirma, Bonifica, og byggefirmaet PowerChina.

Radio France International citerer *EIR's* Claudio Celani

Radio France International citerede *EIR's* korrespondent Claudio Celani i sin dækning af den Internationale Konference om Tchadsøen den 26.-28. feb. i Abuja, Nigeria. »For ambitiøst, for risikabelt, for dyrt? Grundene til at være modstander af det mangler ikke, men projektet for at genopfylde Tchadsøen er tilbage. Tirsdag, den 27. feb. i Abuja, Nigeria, var den titaniske ambition om at overføre vand fra Congobækkenet på alles læber, som det blev rapporteret af den italienske analytiker, Claudio Celani:

»'Folk her er overbevist om, at overførsel af vand er den eneste måde, hvorpå en genoplivning af Tchadsøen kan ske. De ser store ting. De forstår, at de har brug for et stort projekt, Transaqua, det store projekt, hvis hensigt ikke alene er at flytte vand fra punkt A til Punkt B, men også at bygge en reel, moderne infrastruktur i Afrikas hjerte', forklarer han.«

RFI fortsætter: »Transaqua er ved at rejse sig af asken. Det italienske firma Bonifica, der oprindeligt udarbejdede projektet, er nu associeret med det kinesiske selskab, PowerChina. En fælles forundersøgelse vil blive finansieret af den kinesiske og italienske regering. PowerChinas cheffingeniør er glad for dette samarbejde: 'Jeg mener, vi står ved begyndelsen til et nyt samarbejde. Vi ser frem til at begynde dette samarbejde.'«

Alt imens artiklen citerer François Kalwele fra den Demokratiske Republik Congos Miljøministerium, som sagde, han er fortalere for solidaritet mellem afrikanske stater, så handler resten af artiklen om muligheden for, at man finder olie i regionen.

Dækningen fra Agence France-Presse (AFP) understregede de to valg, som Tchadsøen står overfor, enten at bringe mere vand til søen, eller også at overlade regionen fuldstændigt til Boko Haram-islamister. »Omkring 40 million mennesker lever ved eller omkring Tchadsøen – men denne vitale resurse er hastigt i færd med at skrumpes ind under virkningen af klimaforandring og fejlagtig management af vandet ... Det lyder som noget fra Wakanda, det futuristiske, afrikanske kongedømme i hit-filmen, 'Black Panther'. Men 'Transaqua' er et meget virkeligt forslag til et meget virkeligt problem – hvordan man genopfylder Tchadsøens svindende vandmængde.

Forslaget forudser en 2.600 km lang kanal fra den Demokratiske Republik Congo, tværs over den Centralafrikanske Republik for at mødes med Charifloden, der løber ud i ferskvandssøen ...

Regionens forværrede sårbarhed er blevet et rekrutteringsgrundlag for Boko Haram. Jihadisterne har fundet det langt lettere at vinde landmænd og fiskere, der fører en forarmet tilværelse, over på deres side, og at skabe en base for sig selv på mange af søens øer ... Ekspeditioner mødtes i Abuja i to dage for at diskutere måder, hvorpå man kan standse udtørringen af Tchadsøen – og Transaqua tiltrak interesse, selv om projektet stadig er i sin vorden og står over for mange forhindringer.«

AFP citerer eksekutiv sekretær for Tchadsø-bækkenets Kommission, Sanusi Abdullahi: »Overførsel af vand i det interne bassin er ikke en valgmulighed, men en nødvendighed. Vi står over for den mulighed, at Tchadsøen forsvinder, og det ville være en katastrofe for hele det afrikanske kontinent.«

Med en kritik af UNESCO's nye research- og bevaringsprogram til \$6,5 mio., som omfatter Cameroun, Tchad, Niger og Nigeria, såvel som C.A.R. (Centralafrikanske Republik), som udgørende en afledning, sagde Horace Campbell, en professor i afrikanske studier ved Ghanas Universitet, til delegerede, 'Det, de franske intellektuelle har promoveret, er overlevelsessevne og levebrød. Men det kan man ikke få uden at genopfylde søen.'«

Den tekniske direktør Franco Bochetto, fra det italienske ingeniørfirma Bonifica, som først designede Transaqua-projektet for henved 35 år siden, citeres, »Synet af hundreder af mennesker, der dør i Middelhavet« havde ansporet den italienske regering til at støtte projektet. »I de seneste år har situationen hastigt ændret sig, og det, der ikke syntes at være muligt i 1980'erne, har nu interesse«, sagde han. »Vi arbejder her for projekter, og vi ønsker at tage et socialt ansvar«, sagde Ziping Huang, en ingeniør hos PowerChina. Bonifica og PowerChina vil udføre forundersøgelserne til projektet.

Foto: Præsident for den Føderale Republik Nigeria og øverstkommanderende, Hans excellence Muhammadu Buhari GCFR

holder åbningstalen på konferencen for at redde Tchadsøen, Abuja, Nigeria. Photo: @lcbconference2018

Der er gode udsigter forude; Spræng det bort, som ligger i vejen!

Leder fra LaRouchePAC, USA, 12. marts, 2018 – Netop nu finder der udviklinger sted inden for sikkerhed og økonomi, som giver verden dramatisk gode udsigter, mens der på samme tid stadig er operationer imod menneskeheden, om det så skyldes ondskab eller fej uvidenhed. Tiden er inde til at sprænge det bort, som ligger i vejen.

Der er fortsat fremskridt mht. Nordkorea. I dag og i morgen besøger sydkoreanske topudsendinge Kina, Japan og Rusland med førstehåndsbriefinger fra deres møde i Pyongyang for 10 dage siden, og fra deres møde med præsident Trump den 8. marts, hvor han annoncerede sin aftale om at mødes med den nordkoreanske leder, Kim Jong-un. I dag mødtes præsident Xi Jinping i Beijing med Chung Eui-yong, direktør for Sydkoreas Nationale Sikkerhedsafdeling. Xi takkede for Sydkoreas og det internationale samfunds arbejde og for deres fremtidige indsats. I morgen vil Chung være i Moskva til briefinger; og i Tokyo vil Sydkoreas direktør for National Efterretning briefe premierminister Shinzo Abe.

I dag sagde den sydkoreanske præsident Moon Jae-in, »Vi har nu en dyrebar chance for at atomafruste Koreahalvøen, etablere en permanent fredsorden og bygge en kurs for fælles fremgang for Syd- og Nordkorea. Hvis det lykkes os, vil der komme dramatiske forandringer i verdenshistorien, og Republikken

Korea vil have spillet den ledende rolle«.

Den økonomiske sammenhæng for dette initiativ for fred i Østasien og globalt blev fremlagt i denne weekend i Beijing på de To Sessioners konvent (Folkekongressen og det Kinesiske Folks Konference for Politisk Konsultation) af handelsminister Zhong Shan i dennes arbejdsrapport og pressekonference. Han talte om den enorme indvirkning, som Bælte & Vej Initiativet (BVI) har haft, og på hvilket 140 lande har responderet, og især om udsigterne for Afrika. Blandt de særlige punkter, som Zhong fremlagde, var, at BVI nu frembringer en ny, global infrastrukturplatform. Dette vil blive forstærket gennem Kinas Internationale Importudstilling, den første nogensinde, i Shanghai til november. Zhang talte også om, hvordan nye innovationscentre vil blive etableret under BVI, som »skinnende perler« i Silkevejens perlekæde.

I Afrika vil BVI søge overensstemmelse med den Afrikanske Union og regionale multinationale programmer og bidrage til Afrikas evne til selvforstærkende vækst. I mellemtiden bliver der koordinering blandt nationale regeringsministerier, plus private og offentlige tredjepartskilder for resurser til jobskabelse og fattigdomsreduktion. Særlige kinesiske projekter omfatter »Happy Home«, »Anti-fattigdomsprojekterne« og »Sundheds-genrejsnings-projekterne«.

Dette kommer alt sammen på et tidspunkt, hvor præsident Vladimir Putin har opfordret til diskussioner om en ny sikkerhedsarkitektur. De nye, strategiske våben, han annoncerede den 1. marts, repræsenterer spring inden for videnskab og teknologi for udvikling, såvel som drabskapacitet, som gør geopolitisk, »begrænset krig« umulig.

Det er en ny æra. Hvem kan modsætte sig forhandlinger om sikkerhed, økonomisk samarbejde og fred? Kun det mest depraverede, undermenneskelige væsen. Et eksempel er de 68 afdankede medlemmer af Obama-administrationen, der dannede deres gruppe »National Security Action« i sidste måned, for at

arbejde for at afsætte Trump, verbalt angribe Kina og Rusland og forevige krig og ødelæggelse i demokratiets navn.

»Latterliggørelse« er, hvad de fortjener, anbefalede Helga Zepp-LaRouche i dag, der ligeledes opfordrede til at sprænge alle de Demokrater, som begår krigsmagervirksomhed, usandfærdighed og elementær inkompetence. »Vi befinder os ved et bemærkelsesværdigt vendepunkt«, sagde Zepp-LaRouche, »og disse mennesker enten reagerer ikke, eller også forsøger de at dække over det«. Det samme gælder deres modparter, de neokonservative Republikanere. Diane Sare, medlem af LaRouchePAC Policy Committee, udtrykte det således, »De rørte pulversaften sammen; så drak de den selv«.

Tiden er for længst overskredet for Mueller-operationen til at stoppe, og for Trump til at blive frigjort til at gøre det job, præsidenten blev valgt til at gøre. Der er ingen sikkerhed uden økonomiske aftaler, og vi kan få dette med LaRouches Fire Love og med den transatlantiske sektor, der omsider slutter sig til den Nye Silkevej.

Foto: Mødet mellem den nordkoreanske leder og højtplacerede regeringsfolk og Sydkoreas særlige delegation fandt sted i det Koreanske Arbejderpartis hovedbygning i Pyongyang den 5. marts, 2018. Kilde: KOCIS (korea.net)

**LaRouchePAC Mandags-
opdatering 12. marts 2018,
med**

bl.a. uddrag af Putin-interview

Vært Matthew Ogden: I sidste uge dækkede vi det, Helga Zepp-LaRouche karakteriserede som et »Sputnik-chok«, med den russiske præsident Putins annoncering af en helt ny generation af strategiske våben, som gør alle ballistiske missilsystemer impotente og forældede, kunne man sige, for på en noget ironisk vis at låne et udtryk fra præsident Reagan. Disse nye våbensystemer, der nu er blevet testet og bevist af det russiske militær, reflekterer et virkeligt gennembrud i fysisk videnskab; det må man ikke se bort fra. Nye anvendelser af højt avancerede principper, såsom Mach 20 hypersonisk flyvning; fremdrift ved atomkraft i miniatureformat; styret laserteknologi; plasmaer, styresystemer; listen fortsætter. De har alle fuldstændig ændret den strategiske spillebane. Som vi fastslog sidste mandag, så har Putins annoncering på meget dramatisk vis lagt den omgående nødvendige skabelse af en ny sikkerhedsarkitektur frem på bordet; en sikkerhedsarkitektur, der ikke er baseret på strategiske magtbalancer som under den Kolde Krig og gensidigt garanteret ødelæggelse (MAD-doktrinen), men én, der i stedet er baseret på gensidigt garanteret udvikling og win-win-samarbejde. Dette anerkendes på forskellig vis af ledende personer i USA og andetsteds, og dette adresseres meget, meget direkte af Helga Zepp-LaRouche, som fastslog denne pointe og krævede denne nye sikkerhedsarkitektur i sin internationale webcast i fredags. Her er, hvad Helga Zepp-LaRouche havde at sige:

»Tiden er inde til at gøre det, udenrigsminister Lavrov og præsident Putin begge har opfordret til – at sætte sig sammen ved forhandlingsbordet om en ny, global sikkerhedsarkitektur, som garanterer alles sikkerhed; USA, Rusland, Kina, Europa og naturligvis også mindre lande som de to Korea'er og mange andre lande, der stadig har mange problemer.

Øjeblikket er virkelig kommet for en komplet ændring af den strategiske organisation mellem nationer, for at satse på en global sikkerhedsarkitektur og gøre det, min mand foreslog med SDI, for sluttelig at gøre atomvåben teknologisk forældede. For, denne kurs, der kunne føre til den menneskelige arts udslettelse, må virkelig absolut forsvinde for evigt.«

Det, hun selvfølgelig refererer til, er de term nukleare våbens konstant stigende destruktive kraft, som kunne udslutte ikke alene menneskeligt liv, men alt liv på Jorden, flere gange, hvis disse våben nogensinde faktisk blev brugt.

Den selv samme dag, hvor præsident Putin kom med denne annoncering i sin årlige tale til den føderale forsamling, havde han tilfældigvis et interview med Megyn Kelly på programmet.[1] Hun var tidligere hos Fox og er nu hos NBC News; og naturligvis dominerede præsident Putins overraskelsesmeddelelse hovedparten af interviewet og gav ham en chance for at uddybe netop dette punkt, nemlig de presserende nødvendige, åbne og ærlige forhandlinger mellem USA og Rusland og skabelsen af en eller anden form for ny sikkerhedsarkitektur. Hvor NBC kun udsendte en forkortet og meget redigeret version af dette interview, så blev det komplette udskrift af interviewet imidlertid offentliggjort, og det er vigtigt at høre et par uddrag af denne diskussion om dette spørgsmål, hvad præsident Putin sagde om dette spørgsmål:

Putin: »Alt det, jeg talte om i dag, skete ikke på vores initiativ; det er en respons på USA's ballistiske missilforsvarsprogram og Washingtons ensidige opsigelse af den Antiballistiske Missiltraktat (ABM) i 2002. Hvis vi taler om våbenkapløbet, så begyndte den i det øjeblik, hvor USA trak sig ud af ABM-traktaten. Vi ønskede at forhindre dette. Vi opfordrede vore amerikanske partnere til, at vi arbejdede sammen om disse programmer. For det første bad vi dem om ikke at trække sig ud af traktaten, ikke at ødelægge den. Men USA trak sig ud. Det var ikke os, der gjorde dette, men USA.

Alligevel foreslog vi igen, at vi samarbejdede, selv efter dette. Jeg sagde til min daværende kollega, 'Forestil dig, hvad der ville ske, hvis Rusland og USA slog kræfterne sammen i det afgørende område for strategisk sikkerhed. Verden ville ændre sig i lang tid fremover, og niveauet af global sikkerhed ville nå op på sit hidtil højeste.' Vær venlig at lytte til mig og bring videre til jeres lyttere, hvad jeg nu vil sige. Vi holder diskussioner med vore amerikanske venner og partnere, folk, der i øvrigt repræsenterer regeringen, og når de påstår, at nogle russere blandede sig i de amerikanske valg, siger vi til dem – det gjorde vi for ikke så længe siden på et forholdsvis højt niveau: 'Men I blander jer konstant i vores politiske liv'. Vil I tro det, de benægter det ikke engang.

Ved du, hvad de sagde til os sidste gang? De sagde, 'Jo, vi blander os, men det har vi ret til, for vi spreder demokrati, og det gør I ikke, og derfor kan I ikke gøre det.'

Mener du, det er en civiliseret og moderne fremgangsmåde i internationale anliggender?

I går talte vi to om atomvåben, og om, at da USA og Sovjetunionen først indså, at de var på vej mod mulig gensidig ødelæggelse, så aftalte de regler for opførsel inden for sikkerhedssfæren, i betragtning af, at masseødelæggelsesvåben var tilgængelige ...

Det er stadig uvist, hvad den amerikanske politik over for Rusland vil være under den nuværende administration.

Mange ting er fortsat uafklaret, eftersom det endnu ikke har været muligt for os at etablere normale kontakter.

Det står imidlertid absolut klart, at den nuværende amerikanske præsident vedtog en specifik holdning med hensyn til indenrigspolitikken og besluttede at række ud til de mennesker, der var parat til at støtte hans kampagneløfter. Dette førte til hans valgsejr, og ikke en eller anden form for

udefrakommende indblanding ...

Jeg mener, han er en erfaren person, en forretningsmand med stor erfaring, og han forstår, at, hvis man må gå i partnerskab med nogen, så må man behandle sin fremtidige eller nuværende partner med respekt, i modsat fald vil intet komme ud af det. Jeg mener, at dette er en rent pragmatisk fremgangsmåde ... Selv om dette er hans første embedsperiode som præsident, så lærer han hurtigt, og han forstår ganske udmærket, at udveksling af beskyldninger eller fornærmelser på vores niveau er en vej, der ikke fører nogen steder hen. Det ville kun betyde at fratage vore lande deres sidste chance for en dialog, simpelt hen den sidste chance. Dette ville være yderst beklageligt ... Hør her, Rusland og USA bør sætte sig ned og gennemdiskutere det for at sætte tingene på plads. Det er mit indtryk, at dette er, hvad den nuværende præsident ønsker, men han bliver forhindret i at gøre det af visse kræfter. Men vi er parat til at diskutere ethvert spørgsmål, det være sig spørgsmål relateret til missiler, cyberspace eller kontraterrorbestræbelser.

Vi er parat til dette når som helst. Men USA må også være parat til det.

Den tid vil komme, hvor den politiske elite i USA vil blive tvunget af den offentlige mening til at gå i denne retning.

Vi er parate i samme øjeblik, vore partnere er parate.«

Ogden: Jeg mener, at dette er et meget direkte tilbud om, at USA og Rusland kunne sætte sig sammen og genåbne denne form for strategiske diskussioner, som var blevet lukket ned i den følgende periode af Bush-administrationen og især, absolut taget af bordet under Obama-administrationen.

Denne annoncering fra præsident Putin har interessant nok haft en virkning med at vække nogle mennesker her i USA, inkl. folk, der tidligere havde givet sig selv lov til at blive revet med i hele dette Russiagate-hysteri à la McCarthy-tiden,

og som absolut bragte os til et punkt for meget farlig konfrontation. Her kommer et eksempel: En erklæring er blevet offentliggjort af nogle ledende, Demokratiske senatorer, der kræver den omgående indledning af nye, strategiske forhandlinger med Rusland. Disse senatorer er Bernie Sanders, Jeff Merkley, Dianne Feinstein og Ed Markey, som man ser af denne pressemeddelelse, som blev udlagt på senator Markeys webside. Her kommer et uddrag af, hvad denne pressemeddelelse siger:

»Midt i en forhøjet spændingstilstand over for Rusland, opfordrede de følgende senatorer Edward J. Markey (D-MA), Jeff Merkley (D-OR), Dianne Feinstein (D-CA) og Bernie Sanders (I-VT) indtrængende udenrigsminister Rex Tillerson til at indlede en ny runde af strategiske forhandlinger med Rusland, uden tøven:

Kære udenrigsminister Tillerson:

Vi skriver for at indtrængende at opfordre Udenrigsministeriet til at sammenkalde til den næste Strategiske Dialog mellem USA og Rusland så snart som muligt. En Strategisk Dialog mellem USA og Rusland er mere presserende nødvendig i kølvandet på præsident Putins offentlige tale den 1. marts, hvor han refererede til flere nye atomvåben, som Rusland angiveligt er i færd med at udvikle, inklusive et krydsermissil og en atomundervandsdrone, og som i øjeblikket ikke er begrænset af New START-traktaten, og som ville være destabiliserende, om deployeret.

USA bør som hastesag engagere i dialog med Rusland for at undgå fejlregninger og mindske sandsynligheden for en konflikt ...

Der er ingen garanti for, at vi kan gøre fremskridt med Rusland om disse spørgsmål. Men selv på højdepunktet af spændinger under den Kolde Krig var USA og Sovjetunionen i stand til at gå ind i en dialog om spørgsmål om strategisk

stabilitet.

Ledere fra begge lande mente, som vi også bør i dag, at atomvåbens utrolige, destruktive kræfter er grund nok til at gøre enhver indsats for at mindske chancen for, at de nogensinde igen vil blive brugt.«

Ogden: Dette er selvfølgelig særdeles signifikant og er en refleksion af det faktum, at Putins annoncering er kommet som en slags alarmopkald. Andre ledende personer har genlydt af den samme alarm; prof. Stephen Cohen har sagt, at vi omgående må indlede denne form for strategiske forhandlinger med Rusland; hr. Ray McGovern har fastslået samme pointe i en artikel, der blev udgivet på ConsortiumNews. Men jeg mener, at det faktum, at disse fire, Demokratiske senatorer har udstedt dette krav, bør ses som et meget signifikant, potentielt brud i hele denne kontrollerede narrativ, som er blevet påtvunget Washington, og især det Demokratiske Parti. Og alt imens Demokraterne har givet sig selv lov at falde ind i denne form for partiske spil og er blevet overtaget i de seneste måneder af denne Obama-Hillary-krigsmagermentalitet; på trods af dette, og på trods af hele denne igangværende Russiagate-narrativ, så har præsident Trump fortsat fastholdt sin overbevisning om, at samarbejde med Rusland og med Kina, for den sags skyld, ville være 'en meget god ting, ikke en dårlig ting', med hans ord. Der er virkelig reelle kriser, som denne planet konfronteres med lige nu, som kun kan løses gennem denne form for samarbejde mellem stormagterne, og ikke ensidigt gennem et enkelt lands handlinger. Et eksempel er antiterror-styrken, som præsident Putin har opfordret til i form af en alliance mellem USA, Rusland og andre lande for faktisk at bekæmpe international terrorisme; eller, et andet fremragende eksempel, og som nu giver gevinst, er det, præsident Trump har været i stand til at opnå gennem samarbejde med Kina og hans direkte relation til præsident Xi Jinping inden for området for at fremme muligheden for fred på Koreahalvøen i en grad, der går langt længere end vi har set i

årtier.

Følg resten af Matthew Ogdens opdatering på videoen. Vi kan desværre ikke udlægge et engelsk udskrift.

[1] Se https://www.youtube.com/watch?v=9mhi_AyQAYw

Vesten er blevet overlistet; men krigsmagerne er i panik og tilskynder til krig

Leder fra LaRouche PAC, USA, 11. marts, 2018 – Vesten har »gået i søvne i deres arrogance«, sagde Helga Zepp-LaRouche i denne weekend; først kom de for sent til båden med Kinas Nye Silkevej, og nu er de blevet overlistet af Vladimir Putins dramatiske annoncering den 1. marts om, at Rusland med held har udviklet våbensystemer, baseret på nye fysiske principper, der gør missilforsvarssystemet, der er deployeret omkring Rusland og Kina, ubrugelige og forældede. Det ynkelige forsøg på at miskreditere Putins annoncering som værende et svindelnummer, baseret på den kendsgerning, at de brugte animationer snarere end videoer til at demonstrere det nye, hypersoniske missil, faldt i dag til jorden med det Russiske Forsvarsministerium, der udlagde videoer af den succesfulde testning af Kinzhal aero-ballistiske, hypersoniske missil (se nedenstående rapport).

Responserne fra den kriminelle bande, der udgjorde Obama-administrationen – og som i stigende grad nu afsløres af modige medlemmer af Kongressen som medskyldige i det britiske MI6's bestræbelse på at bringe Donald Trumps amerikanske regering til fald – har nu åbenlyst bekendt kulør og etableret en ny organisation ved navn, »National Security Action«. Organisationen, en bogstavelig talt 'blå bog' over persongalleriet i Obama-administrationen, har udtrykkeligt til formål at fjerne Trump fra præsidentskabet og vende tilbage til Obamas forberedelse til krig med Rusland og Kina. Sammensat af 68 af de ledende medlemmer af Obama-administrationen (de bør kaldes »68-erne« til ære for udløsningen af modkulturen i 1960'erne, som drev landet ud i økonomisk og social disintegration), så erklærer deres politiske programmer, at Trump er »uegnet til at lede«, at han har vist »ansvarsløshed« for at have afsløret og udrenset korrupsionen i FBI og andetsteds og, det mest åbenlyst, at, »i stedet for at konfrontere Vladimir Putin for dennes skamløse og fortsatte angreb på vort demokrati, så bukker Trump for Moskvas luner« og nægter at »forsvare sig over for Kina«. Mens sandheden er, at Trumps besøg til Beijing sidste november hjembragte \$283 mia. i kinesiske investeringer i amerikansk infrastruktur, industri og landbrug som en del af Trumps forpligtelse over for en genrejsning af amerikansk økonomi, så bliver dette ignoreret af de ynkelige »68'ere«, der i stedet klager (uretmæssigt) over, at »Trump's familieføretagender fik særlige aftaler, efter Trump mødtes med den kinesiske præsident«.

Ironisk nok, så går en af deres klager ud på, at »Trump's uberegnelige opførsel har hævet risikoen for en katastrofal konflikt med Nordkorea«. Dette dokument blev udgivet den 27. februar, blot få dage før det historiske gennembrud 8. marts for en løsning af Koreakrisen, da Trump aftalte at mødes med Kim Jong-un til atomnedrustningsforhandlinger. Det var Obama-administrationen, der nægtede at forhandle med Nordkorea – ja, de hilste faktisk Nordkoreas atomvåbenbyggeri velkommen,

eftersom det udgjorde et påskud for den massive oprustning af atomvåben og missilsystemer omkring Kina, kendt som Obamas doktrin, »omdrejningspunkt Asien«. Trump har erklæret dette »omdrejningspunkt« for forbi og har opnået gennembruddet i Korea ved at arbejde tæt sammen med Kina og Rusland. Så hvem er det, der »hævede risikoen for en katastrofal konflikt«, og som stadig gør det i dag?

Kendsgerningen er, at Silkevejsånden er i færd med at vinde, og de nationer, der bliver ladet tilbage, har kun sig selv at takke for at holde fast ved City of London og Wall Street snarere end at lytte til Lyndon LaRouches vise ord om at genindføre det Amerikanske System for fysisk økonomi og tilslutte sig den Nye Silkevej.

Foto: Vladimir Putin besvarede spørgsmål fra NBC-ankerman, Megyn Kelly. Interviewet blev optaget i Kreml den 1. marts, 2018, og i Kaliningrad den 2. marts. (en.kremlin.ru)

Det Russiske Forsvarsministerium udfører og viser testdemonstrationen af Kinzhal hypersoniske ballistiske missil

11. marts, 2018 – Det Russiske Forsvarsministerium rapporterede i dag, at et russisk MiG-31 jagerfly har gennemført en testaffyring af et Kinzhal aero-ballistisk,

hypersonisk missil, der ramte et mål på testområdet, rapporterer TASS.

»Et mandskab i et MiG-31 jagerfly fra de Russiske Luftforsvarsstyrker har gennemført en testaffyring af et hypersonisk missil af Kinzhal højpræcisions-luftforsvarsmissilsystemet i det udpegede testområde«, sagde Forsvarsministeriet. MiG-31 fløj ud fra en flyvestation i det Sydlige Militærdistrikt inden for rammerne af en test-luftalarm. »Affyringen foregik normalt; det hypersoniske missil ramte det udpegede mål i testområdet«, sagde ministeriet.

Kinzhal-missilet (Kinzhal betyder »dolk«), der affyredes fra luften, og som præsident Putin nævnte blandt gruppen af nye våbensystemer i sin tale til den føderale forsamling 1. marts, har en effektiv rækkevidde på 2.000 km og kan flyve med en hastighed på op til 10 Mach, ti gange lydens hastighed. Det skal angiveligt være udstyret med sit eget radarsystem, som giver missilkomplekset total uafhængighed og operationelle aktiviteter, som gør det særdeles navigeringsdygtigt.

Ministeriets pressemeddelelse erklærer, at Kinzhal-systemet er blevet testet 250 gange i flyvetogter, under alle vejrforhold, både dag og nat, siden starten af 2018. Kinzhal er ikke blot et koncept; det er under evaluering for sine operationelle evner.

Både RT og Sputnik International har i dag udlagt en to til tre minutter lang video fra Forsvarsministeriet, der viser et Kinzhal testforløb – ikke en animation: piloter, der forlader deres barakker, går om bord i flyet, vinder højde og affyrer Kinzhal. (Se <https://www.rt.com/news/420947-russian-hypersonic-missile-test-s/>)

Til de af vrangforestillinger plagede tvivlere i Vesten fastslår det stille og roligt den pointe, som Putin kom med i

sin tale 1. marts: »Nej, der var ingen, der faktisk ønskede at tale med os om kernen i problemet, og ingen ville tale med os. Så lyt nu.«

Præsident Putin understregede, at disse nye våbensystemer, der praktisk taget gør USA's BMD-system ubrugeligt, er en ouverture for fred og for diskussioner mellem USA og Rusland.

Disse nye våbensystemer, som omfatter lasere og, under selve flyvningen, faktiske plasmadannende fronter rundt omkring nogle af systemerne, har et potentiale for enorme, revolutionerende fordele for den civile, fysiske økonomi.

Foto: Screenshot fra RT's udlæg af det Russiske Forsvarsministeriums video, der viser en testaffyring af Kinzhal hypersoniske krydsermissil.

Obama-administrationen mobiliserer for krig og impeachment

11. marts, 2018 – Otteogtres medlemmer af Obama-administrationen har dannet en organisation, **National Security Action**, (som måske burde hedde »68'erne«), der har til formål at ødelægge præsident Donald Trump og stå i spidsen for en mobilisering for krig mod Rusland og Kina. De har tydeligvis set skriften på væggen og er desperate for at trodse skæbnegudinderne.

Med fælles formandskab bestående af Ben Rhodes (Obamas nationale vicesikkerhedsrådgiver) og Jake Sullivan (viceassistent til Obama og Hillary Clintons chefrådgiver),

overlader websiden ikke meget til fantasien:

* »At rette et skarpt lys mod Trump-administrationens ansvarsløse politikker, understrege deres farlige konsekvenser og udstyre amerikanerne med argumenter til at imødegå dem.«

* »Under præsident Trumps ansvarsløse lederskab står USA svagere i verden, er mindre sikkert og mere isoleret. Han trækker USA tilbage fra verdensscenen, underminerer vore efterretningstjenester og retshåndhævelsesorganisationer, der bevarer vores sikkerhed, underminerer det diplomati, der forhindrer krige, fornærmer vore allierede, angriber demokratiske traditioner og slesker for diktatorer og opgiver samtidig Amerikas forpligtelse over for universelle rettigheder og menneskeværd. Hans udbrud på Twitter har en destabiliserende virkning i udlandet og er under vort lands højeste embedes værdighed. Impulsiv, uberegnelig og rystende uvidende om, hvordan verden fungerer, er Trump uegnet til at lede vore mænd og kvinder i uniform, og han forringer vort lands anseelse i verdens øjne.«

* »I stedet for at afslutte Amerikas krige, fører han vort militær dybere ud i dyndet i udenlandske konflikter, uden at have nogen strategi eller planer for at nedtrappe dem.«

* »Præsident Trumps uberegnelige opførsel har øget risikoen for en katastrofal konflikt med Nordkorea [bemærk, at dette blev offentliggjort én uge før gennembruddet med fred i Korea! -LPAC's red.], og hans trussel om at omstøde atomaftalen med Iran er en invitation til endnu en atomkrise eller krig i Mellemøsten. Ved at trække USA ud af Paris-klimaaf-talen, Trans-Pacific Partnership (TPP) og internationale organisationer – ofte imod indvendinger fra sit eget nationale sikkerhedsteam – overlader han kappen for global forvaltning til konkurrenter som Kina, som ikke deler vore interesser eller værdier.«

* »Med hans angreb mod vore demokratiske institutioner har

præsident Trump forrådt vore grundlæggende idealer – som er blevet holdt i hævd af Republikanske og Demokratiske præsidenter før ham – heriblandt vore forfatningsmæssige friheder, retsstatsprincippet og opbakning til universelle værdier. På hjemmefronten sætter han den frie presse i fare ved at angribe journalister, truer retsstatsprincippet ved at angribe dommere og FBI og forsøger at unddrage sig at stå til regnskab ved at blande sig i efterforskninger.«

* »I stedet for at konfrontere Vladimir Putin over dennes skamløse og fortsatte angreb mod vort demokrati, bukker Trump for Moskvas luner samtidig med, at han underminerer efterforskninger af sine egne, skjulte finansinteresser. I stedet for at hævde sig over for Kina, så fik Trumps familieforetagender særlige aftaler, efter Trump mødtes med den kinesiske præsident.«

* »Ingen – end ikke præsidenten – står over loven, og de, der overtræder forfatningen eller begår forbrydelser, må stilles til regnskab. Vi arbejder også sammen med Kongressen for at gøre det, præsident Trump og hans parti ikke vil: konfrontere Rusland for dets fortsatte angreb mod vort demokrati og opbygge vort forsvar til at beskytte vor nation imod krænkelser mod vor suverænitet.«

68'erne er en 'blå bog' over besætningen i Obama-administrationen og deres medløbere, inklusive:

Rand Beers, Tony Blinken, Barbara Boxen, Nicholas Burns, Kurt Campbell, Joe Cirincione, Brian Deese, Tom Donilon, Michele Flounoy, dr. Colin Kahl (som fik Nunes-spørgsmålene i sidste uge), Samantha Power, Penny Pritzker, Susan E. Rice, Wendy R. Sherman, Anne-Marie Slaughter og Jim Steinberg.

Foto: Daværende nyvalgte præsident Donald Trump, venstre, og tidligere præsident Barack Obama, ankommer til Trumps indsættelsesceremoni i Capitol i Washington, D.C., USA, 20. januar, 2017.

Senators opfordrer indtrængende Trump- administrationen til at fremskynde nye forhandlinger om strategi med Rusland

9. marts, 2018 – Fire amerikanske senatorer opfordrede, i et brev af 8. marts, indtrængende Trump-administrationen til at indlede en ny runde forhandlinger om strategi med Rusland, uden tøven.

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov responderede allerede i dag, fra sit besøg til Etiopien, og sagde, »Vi er altid gået ind for yderligere dialog om strategisk stabilitet mellem Rusland og USA«.

De fire senatorer, Edward Markey (D-MA), Jeff Merkley (D-OR), Dianne Feinstein (D-CA) og Bernie Sanders (I-VT), skrev til udenrigsminister Rex Tillerson, »En amerikansk-russisk strategisk dialog er mere presserende nødvendig efter præsident Putins tale den 1. marts, hvor han refererede til flere nye atomvåben, som Rusland angiveligt skulle være i færd med at udvikle, inklusive et krydsermissil og en atomundervandsdrone, der i øjeblikket ikke er nogen begrænsninger for iflg. New START-traktaten, og som ville være destabiliserende, om deployeret.«

Senatorernes brev anerkendte, at USA har uoverensstemmelser med Rusland mht. flere spørgsmål, inklusive angivelige

overtrædelser af Traktaten om Mellemdistanceraketter og Atomvåbenprogrammer (INF-traktaten indgået mellem Reagan og Gorbatsjov, -red.); angivelig russisk indblanding i amerikanske valg og udenrigspolitiske spørgsmål: »Det er imidlertid som følge af disse politiske splittelser, og ikke på trods af dem, at USA som en presserende nødvendighed bør gå i dialog med Rusland for at undgå fejlregninger og mindske sandsynligheden for konflikt«, skrev senatorerne.

Brevet fortsætter, at INF-traktaten kan løse en angivelig »krænkelse fra Ruslands side gennem eksisterende bestemmelser i traktaten eller nye, gensidigt acceptable bestemmelser«. Brevet erklærer også, at den Nye START-traktat, som trådte i kraft i 2011, og som indeholder bestemmelser om tusinder af dataudvekslinger og on-site inspektioner, »også kunne regulere to af de nye våbentyper, som præsident Putin refererede til den 1. marts«.

Brevet slutter: »Der er ingen garanti for, at vi kan opnå fremskridt med Rusland om disse spørgsmål. Men selv på højdepunktet af den Kolde Krig var USA og Sovjetunionen i stand til at indgå i dialog om spørgsmål om strategisk stabilitet. Ledere fra begge lande mente, som vi også bør i dag, at atomvåbens utroligt destruktive kræfter er grund nok til at gøre enhver indsats for at mindske chancen for, at de nogensinde igen bliver brugt.«

Foto: USA's præsident Ronald Reagan og Sovjetunionens sidste leder, Mikhail Gorbatsjov, afsluttede den Kolde Krig med blandt andet INF-traktaten, der skulle fjerne mellemdistancevåben

Valget i Italien: En aftale om Glass-Steagall kunne føre til en solid regering

Af Liliana Gorini, forkvinde for Movisol (LaRouche-bevægelsen i Italien).

7. marts., 2018 – Resultaterne af parlamentsvalgene i Italien den 4. marts udgør endnu et politisk jordskælv, der beviser, at det gamle paradigme og etablisementet er ude, og befolkningen søger et nyt paradigme. De sande vindere af valgene er Femstjernebevægelsen, med Luigi Di Maio (31 år), som fik 32 % af stemmerne og op til 50 % i Syditalien og blandt de unge, og Lega, med Matteo Salvini, som fik 17 % af stemmerne og kom foran Silvio Berlusconi og overtog lederskabet af højrefløjsskoalitionen (der med fire partier har sammenlagt 36 % af stemmerne). Begge resultater var uventet, især, fordi der var en meget stærk kampagne imod både Salvini og Di Maio på vegne af »markederne« og den Europæiske Union, som angreb dem for at være populistiske, og hvor EU-kommissionspræsident Jean-Claude Juncker fra Bruxelles to gange blandede sig i de italienske valg og advarede om den »ikkeoperationsdygtige regering«, som ville komme ud af dem.

De absolutte tabere er Matteo Renzi, tidligere premierminister og leder af det Demokratiske Parti (PD), der gik fra 40 % ved det seneste valg til Europaparlamentet til 19 % af stemmerne, og Silvio Berlusconi, også tidligere premierminister og leder af Forza Italia (82 år), som kun fik 14 %, efter Lega. Både Renzi og Berlusconi havde ført kampagne for et stærkere Europa, og hvor Berlusconi to gange fløj til Bruxelles for at forsikre den Europæiske Union om sin plan om at holde sig til Maastrichttraktaten og adlyde alle ordrer, der kommer derfra,

og med Renzi, der proklamerede en ikkeeksisterende økonomisk genrejsning og angreb Femstjernebevægelsen og Lega som værende »ekstremistiske« pga. deres anti-euroholdninger.

Renzis hovedbekymring, som bankernes mand, var ikke så meget deres holdning til euroen, som blev opblødet i kampagnens sidste uger, men derimod det faktum, at både Femstjernebevægelsen og Lega har Glass-Steagall og en statsbank, hvilket er to af LaRouches Fire Love, i deres valgprogram. Kandidater og ledere af begge partier har fuldt og helt støttet LaRouches forslag, også i et brev til præsident Trump, i hvilket de beder ham holde sit valgløfte om at ophæve Dodd-Frank og genindføre Glass/Steagall-loven, for »ikke alene at gøre Amerika stort, men også hele verden«.

Di Maio og Di Battista, en anden leder af Femstjernebevægelsen, talte åbent om Glass-Steagall i offentlige taler under kampagnen, med Di Battista, der rejste dette forslag på nationalfjernsyn, bedste sendetid, to dage før valget. Mange af de 11 million italienere, der stemte på dem, gjorde det også af denne grund, fordi de væmmedes ved det faktum, at Renzi fandt milliarder af euros til at redde banker, inkl. banker, der var knyttet til hans egen familie, med sit »*decreto salva banche*« (dekret til bankers redning), men investerede meget få eller ingen penge i genopbygningen af de jordskælvshærgede områder, eller i nye jobs, især i Mezzogiorno, hvor arbejdsløsheden er oppe på 20 %. Det samme gælder for Legas vælgere, selv om Salvinis forslag om at standse flygtninge i at komme ind i dette tilfælde også medvirkede til hans sejr. Både Femstjernebevægelsen og Lega krævede en debat om Glass-Steagall i det italienske parlament i marts, 2017, og som blev standset af det Demokratiske Parti, der havde formandsskabet i finanskomiteen, angiveligt som resultat af en aftale mellem Renzi og Merkel, da de mødtes i Firenze i 2015, om at holde Glass-Steagall ude af debatten.

To dage efter valgene blev Renzi tvunget til at gå af som partileder, men han meddelte stadig i en pressekonference, at

han ville »nedlægge veto mod enhver regeringsalliance mellem det Demokratiske Parti og Femstjernebevægelsens ekstremister«, som, på dette tidspunkt, ville være den eneste mulighed for at danne en regering. Uden støtte fra det Demokratiske Parti, som stadig er det næststørste efter Femstjernebevægelsen, vil hverken Di Maio eller Salvini og den højrefløjskoalition, han leder (som tilsammen giver 36 % af stemmerne, fra fire partier, men som stadig er under de 40 %, der kræves af den nye valglov) være i stand til at danne regering.

Renzis linje ses som »selvmorderisk« af mange fra partiet, inkl. Apulias guvernør, Michele Emiliano, der repræsenterer partiets venstrefløj, og som sagde, »Renzi risikerer at fremprovokere en katastrofe og ødelægge PD, hvis han forhindrer partiet i at støtte en Femstjernebevægelsesregering« og ignorerer 11 million italieneres stemme, af hvilke halvdelen kommer fra det Demokratiske Parti. Men det er præcis grunden til, at vælgerne to gange har stemt Renzi ud, i dec. 2016 med folkeafstemningen om hans forslag til ændringer af den italienske forfatning, og igen den 4. marts. Som jeg skrev allerede dengang (i en erklæring med titlen, »Questo è Il Fin di Chi Fa Mal«, »Det her er slutningen på dem, der begår ondskab«); dette er (operaen) Don Juan-princippet i politik; hvis politikerne bliver ved med at ignorere kendsgerningen med fattigdom og arbejdsløshed, ikke viser nogen empati for befolkningens vanskeligheder, så vil naturlig lov (som det udtrykkes i Mozarts opera af Kommandanten) straffe dem. De kan forsøge at give russerne skylden, som Hillary Clinton gjorde, og nogle forsøgte også i Italien og påberåbte en ikkeeksisterende indblanding i de italienske valg fra de russiske trolde; men fejlen er udelukkende deres egen.

Men, hvis Femstjernebevægelsen ønsker at være en troværdig regeringsstyrke, så må den droppe sin modstand mod store infrastrukturprojekter. I realiteten er det kun gennem en stor infrastrukturplan for Mezzogiorno, inkl. broen over Messinastrædet mellem Italien og Sicilien, en opgradering af

jernbanenettet til moderne højhastighedskapacitet, en opgradering af havne, energiproduktion med høj energigennemstrømningstæthed, osv., at en genrejsning af den italienske økonomi er mulig, med jobskabelse og øget produktivitet.

Roosevelts Glass/Steagall-lov, som Femstjernebevægelsen inkluderer i sit program, var en del af en New Deal, baseret på præcis den form for store infrastrukturprojekter, som Femstjerne hidtil har været imod. For eksempel var Golden Gate Broen, hvis konstruktion blev promoveret af den italienske borgmester for San Francisco, ét af de mange sådanne New Deal-infrastrukturprojekter, hvis ækvivalent i dag ville være Messinabroen.

Mange iagttagere frygter nu en økonomisk krig mod Italien, som en hævn for valget, og som blev startet af Juncker, eftersom hans erklæringer inden valget ikke fremprovokerede et kollaps af italienske statsobligationer. Moody's advarede i dag om, at, med mindre den nye regering holder sig til de såkaldte »reformer« (nedskæringer, sænkning af lønninger og pensioner som i Grækenland), vil »markederne« (alias, spekulanter) snart reagere.

Movisol, LaRouche-bevægelsen i Italien, responderer til disse trusler med LaRouches Fire Love, som var i centrum for vore egne valgkampagner i Italien, med meget gode responser fra mange kandidater: Med Glass-Steagall kan Italien forebygge sådanne spekulative angreb og tildele realøkonomien resurser, begyndende med de bydende nødvendige infrastrukturprojekter, såsom genopbygningen af de jordskælvsramte områder og med den Maritime Silkevej, som blev støttet af Paolo Gentilonis italienske regering, der vil forblive ved magten til efter påske, hvor rådslagninger om en ny regering vil begynde. Movisol er den eneste styrke i Italien, der kan samle alle partier, på trods af deres uoverensstemmelser, omkring dette fempunktsprogram: LaRouches Fire Love og den Nye Silkevej. En regering kan og må dannes på basis af dette program, og kun på

basis af dette program.

Foto: Leder af Movisol og mangeårig samarbejdspartner til Lyndon og Helga LaRouche, Liliana Gorini, taler for en konference i Alba, Piemonte, nov., 2016.

Det i boende strategiske skifte i Putins »Sputnik-chok«. Helga Zepp-LaRouche i Nyt Paradigme Webcast, 9. marts, 2018

Jeg vil gerne opfordre vore læsere til ... at læse følgende artikel af min mand, som blev udgivet 30. marts, 1984 ... : »Draft Memorandum of Agreement between the United States and the U.S.S.R.« Jeg har altid ment, at dette særlige dokument var et af de mest fremsynede og visionære artikler af de mange, mange skønne artikler, min mand har skrevet i årtiernes løb, for dette var et år efter, at SDI blev foreslået af præsident Reagan. Som vi ved, så var modreaktionen mod dette forslag utroligt. Det kom fra kredsene omkring Bush i Reagan-administrationen, men det kom også fra Ogarkov-lejren i det sovjetiske militær. Så efter et år fremsatte min mand et meget fremsynet forslag, som var ideen om at grundlæggende set at opløse NATO- og Warszawapagt-blokkene; og bruge samarbejdet mellem NATO og Warszawapagten – men i særdeleshed USA og Sovjetunionen – til at udvikle våben baseret på nye, fysiske principper; anvende dem i civilsektoren til at forårsage en

videnskabsdrevet virkning; og dernæst bruge den øgede produktivitet i begge økonomier – men især også i den sovjetiske økonomi – til at gennemføre en betydningsfuld overførsel af teknologi til udviklingslandene og overvinde disses underudvikling og ophøre med at bruge udviklingslande til stedfortræderkrige mellem supermagterne. Principperne, der blev fremlagt i denne artikel, for det politiske grundlag for en varig fred, må være alle nationers absolutte, betingelsesløse suverænitet; samarbejde mellem suveræne nationalstater; ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene ved teknologisk fremskridt, til alle og enhvers gensidige fordel; og så fremdeles.

Download (PDF, Unknown)